

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จัดตั้งองค์การตลาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การตลาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๕ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
จัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ.

๒๕๕๖”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“องค์การ” หมายความว่า องค์การตลาด

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดสาธารณะ ตลาดเอกชน ทั้งที่ทำการขายส่งและทำการ
ขายปลีก และให้หมายความรวมถึงตลาดนัดซึ่งจัดให้มีขึ้นเป็นครั้งคราว หรือตามกำหนดเวลาด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการขององค์การ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการขององค์การ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่ง เรียกว่า “องค์การตลาด”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ องค์การมีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในจังหวัดพระนคร และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใด ภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๖ องค์การมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดสร้างตลาดสาธารณะให้เพียงพอแก่ความต้องการ
- (๒) ปรับปรุงตลาดสาธารณะที่มีอยู่แล้วให้ถูกสุขลักษณะ และทันสมัย
- (๓) ส่งเสริมตลาดเอกชน
- (๔) จัดและส่งเสริมการผลิตโภคภัณฑ์ให้พอแก่ความต้องการของตลาด
- (๕) จัดการขนส่งโภคภัณฑ์ไปสู่ตลาดให้เป็นไปโดยสะดวก
- (๖) จัดดำเนินการ ควบคุม และอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับตลาดขององค์การ

มาตรา ๗ ให้องค์การมีอำนาจดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

- (๑) สร้าง ซื้อ จัดหา จำหน่าย ยืม ให้ยืม เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ถือกรรมสิทธิ์ครอบครองหรือดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ หรือทรัพย์สินใด ๆ อันเกี่ยวกับตลาด
- (๒) กู้ยืมเงิน หรือให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคล หรือด้วยทรัพย์สิน หรือรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้เพื่อสร้างตลาดและปรับปรุงตลาด
- การกู้ยืมเงิน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าสามล้านบาท ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน
- (๓) ทำการค้าและขนส่งสินค้า
- (๔) ออกเงินลงทุน หรือเข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เพื่อจัดตั้งหรือจัดดำเนินการตลาด
- (๕) วางระเบียบในการจัดตลาดขององค์การ
- (๖) กระทำการอื่นใดเพื่อส่งเสริมตลาดและการผลิตโภคภัณฑ์เพื่อให้พอแก่ความต้องการของตลาด

มาตรา ๘ ให้กำหนดทุนขององค์การเป็นจำนวนเงินสิบห้าล้านบาทโดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิมห้าล้านบาท และจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลเห็นสมควร

มาตรา ๙ เงินสำรองขององค์การให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาดเงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๐ รายได้ที่องค์การได้รับจากการดำเนินกิจการ ให้ตกเป็นขององค์การสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

มาตรา ๑๑ ในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินกิจการ ค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เงินสำรองอื่น ๆ เงินสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในองค์การ เงิน

บำเหน็จ และรางวัลของกรรมการและพนักงาน และเงินลงทุนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นเงินรายได้ของรัฐ

แต่ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับรายจ่ายดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้ใน มาตรา ๙ และองค์การไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงจ่ายเงินให้แก่องค์การเท่าจำนวนที่ จำเป็น

มาตรา ๑๒ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมโดยทั่วไป ซึ่งกิจการขององค์การ เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ และเพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือแสดงความ คิดเห็น หรือให้ทำรายงานขึ้นได้

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ รอง ประธานกรรมการ ผู้อำนวยการซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าหกคน และไม่เกินสิบห้าคน เป็นผู้บริหารกิจการขององค์การ

มาตรา ๑๔ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นนอกจากผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการขององค์การ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งขององค์การได้

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ดำรง ตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดแล้วเป็นอันพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๗ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ย่อมพ้นจาก ตำแหน่งก่อนถึงวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ ให้แต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ เข้าแทน ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่า กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ย่อมได้รับ ประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล

โดยทั่วไปซึ่งกิจการขององค์การ และมีอำนาจที่จะ

- (๑) กระทำกิจการและวางข้อบังคับและระเบียบการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗
- (๒) วางข้อบังคับการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการ
- (๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขึ้นเงินเดือน และการถอดถอนพนักงาน ตลอดจนกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินบำเหน็จและรางวัลของพนักงาน
- (๔) วางข้อบังคับกำหนดระเบียบปฏิบัติกิจการขององค์การ และระเบียบวินัย และการลงโทษพนักงาน และกรณีอื่นทำนองเดียวกัน
- (๕) วางข้อบังคับอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการขององค์การได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มติให้ความเห็นชอบในการถอดถอนผู้อำนวยการต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด โดยไม่นับคะแนนเสียงของผู้อำนวยการซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย

ให้ผู้อำนวยการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่เป็นผู้จัดการและดำเนินกิจการขององค์การให้เป็นไปตามนโยบายและระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินกิจการขององค์การ

มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง และมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนขึ้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือลดขึ้นเงินเดือนพนักงาน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจการขององค์การ โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนขององค์การ และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติกิจการบางอย่างแทนในเมื่อคณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับว่าให้ปฏิบัติแทนกันได้นั้นก็ได้

มาตรา ๒๔ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ทำการแทน แต่คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนใดคนหนึ่งเข้าทำหน้าที่ผู้อำนวยการเป็นการชั่วคราวก็ได้ ในกรณีดังกล่าวนี้ให้ผู้ทำการแทนมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๕ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และผู้อำนวยการ
อาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้องค์การวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภท
งานที่สำคัญ ๆ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีรายการ
(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน
ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มา
ของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๒๗ ทุกปีให้คณะกรรมการตั้งผู้สอบบัญชีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อสอบและ
รับรองบัญชีขององค์การเป็นปี ๆ ไป และให้ได้รับบำเหน็จตามที่คณะกรรมการกำหนด
ห้ามมิให้ตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ
พนักงาน หรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการขององค์การเป็นผู้สอบบัญชี

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชีและการเงินของ
องค์การ

มาตรา ๒๙ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจสอบสวนสรุพสมุด บัญชีและเอกสารหลักฐานของ
องค์การในเวลาอันสมควรได้ทุกเมื่อและเพื่อการสอบบัญชี ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ
รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานได้

มาตรา ๓๐ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานว่าด้วยข้อความ คำชี้แจงอันควรแก่การสอบ
บัญชีที่ได้รับ ตลอดจนความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีที่องค์การรักษาอยู่ และต้องแถลงด้วยว่า
(๑) งบดุลและบัญชีซึ่งสอบนั้นถูกต้องตรงกับสมุดบัญชีเพียงไรหรือไม่
(๒) งบดุลและบัญชีซึ่งสอบนั้นแสดงการงานขององค์การที่เป็นอยู่ตามจริงและ
ตามที่ควร ตามข้อความคำชี้แจง และความรู้เห็นของผู้สอบบัญชีเพียงไรหรือไม่

มาตรา ๓๑ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับจากวันสิ้นปีบัญชีขององค์การนั้น องค์การ
จะต้องเสนอรายงานต่อรัฐมนตรีและโฆษณารายงานประจำปีแสดงงบดุลย์บัญชีทำการ และบัญชีกำไร
ขาดทุน เพียงสิ้นปีบัญชี พร้อมกับรายงานของผู้สอบบัญชี

มาตรา ๓๒^๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา
นี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕^๓

ปีติวรรณ/จัดทำ

២៥ កក្កដា ២០២១

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา